

физической подготовки, основанную на применении определенных методов воспитания выносливости с учетом целевой направленности отдельных периодов годового цикла подготовки.

Список использованных источников:

1. Васильев Н.Д. Подготовка квалифицированных спортсменов ориентировщиков / Н. Д. Васильев. – Волгоград, 1984. – 85 с.
2. Огородников Б.И. Подготовка спортсменов ориентировщиков / Б. И Огородников, А. Н. Кирчо, Л. А Крохин. – М.: ФиС, 1978. – 112 с.
3. Суслов Ф.П. Бег на средние и длинные дистанции / Ф. П. Суслов. [и др.] – М.: ФиС, 1982. – 174 с.
4. Портных Ю.И. Спортивные и подвижные игры / Ю. И Портных. – М.: ФиС, 1994. – С.144-196
5. Чехихина В.В. Подготовка спортсменов-ориентировщиков: Учебное пособие / В. В. Чехихина – М., 1996. – 56 с.

The article looks into improvement of high-skill orienteers' physical qualities in a full-year training cycle. We have proposed and tested the method of rational combination of certain physical training techniques for every stage of the full-year cycle. The results of the experiment have proved the efficiency of the proposed method and the possibility of its application in education and training of orienteers.

Key words: sport orienteering, high-skill orienteers, physical training, full-year training cycle, action-oriented games, alternative techniques, repetitive techniques.

Отримано: 11.05.2016

УДК 37.037:796.011.3

Н. М. Кульчевич, А.А. Ребрина

РОЗВИТОК НЕФОРМАЛЬНОЇ ОСВІТИ В ІТАЛІЇ ЯК ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНА ПРОБЛЕМА

Автором статті визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, наукову новизну, теоретичне і практичне значення наукового дослідження на тему: «Неформальна освіта в розвинених країнах Євросоюзу (на прикладі Італії)». Метою дослідження є визначення особливостей організації неформальної освіти в

розвинених країнах Євросоюзу на прикладі Італії, обґрунтування її напрямів, організаційних форм і методів задля застосування європейського досвіду в умовах реформування освіти в Україні.

Ключові слова: розвиток, неформальна освіта, педагогічна проблема, країни Євросоюзу.

Актуальність теми дослідження. Одним із важливих завдань розбудови Української держави є системне реформування освіти, що відповідає вимогам демократичного громадянського суспільства і сприяє самовдосконаленню кожної особистості впродовж усього життя незалежно від її віку, статі, національності й соціального становища. Державну політику щодо здійснення неперервної освіти відображають Закони України “Про освіту”, “Про позашкільну освіту”, “Про вищу освіту”, “Національна доктрина розвитку освіти” й інші нормативно-правові акти; реалізують щорічні міжнародні тижні “Освіти дорослих в Україні”; обґрунтовують дослідження з проблем освіти й навчання дорослих тощо [1].

Важливе значення для України має вивчення світових тенденцій розвитку неперервної освіти, зарубіжного досвіду, творче застосування якого сприяє вдосконаленню національної системи освіти, становленню й розвитку різноманітних форм навчання, типів закладів відповідно до потреб й інтересів усіх громадян. Світова педагогічна практика підтверджує, що формальна освіта не в змозі повністю задовольнити прагнення кожної людини у сфері професійної, соціокультурної й громадської діяльності. Це детермінує становлення й поширення неформальної освіти, що доповнює і вдосконалює основну, дає змогу кожній особистості навчатися у певний за вибором час, спосіб, реалізовувати життєві плани, підвищувати рівень фахової й особистісної компетентності впродовж життя [2].

Основний принцип діяльності освітніх систем розвинених країн – це залучення громадянина до навчання, яке триває постійно, все життя. Розвиток неперервного навчання разом із формуванням суспільства знань стали одним із соціальних наслідків глобалізації та інформатизації. Освіта більше не може обмежуватися кількома роками чи навіть десятиліттями на початку життя людини, оскільки безперервне оновлення інформації вимагає постійного самовдосконалення та навчання для досягнення життєвого успіху [7].

Століттями Італія, як розвинена країна, була свідком жорстокої боротьби церковної і світської влади [3]. Вплив цього протистояння відчувається досі. Великі компанії зацікавлені в утриманні політичного і економічного впливу. Однак на відміну від цих організацій, метою

неформальної освіти є задоволення соціального замовлення шляхом освіти, інтеграції, підтримки та соціалізації.

Католицька церква завжди відігравала значну роль в Італії [4]. І в даний час вона продовжує впливати певним чином на всі сфери життя. В силу цього неформальна освіта розвивалася в жорстких умовах церковного авторитету, що і стало результатом виникнення його своєрідною системи.

В Італії сім'я є найважливішим суспільним інститутом [5]. У сім'ї виховуються і розвиваються неповнолітні до 18 років. У контексті неформальної освіти сім'я сприймається як споживач різних послуг. Відмінною особливістю італійської сім'ї є відбиток впливу католицької церкви і скаутського руху.

Неформальна освіта стає об'єктом наукового пошуку зарубіжних дослідників у зв'язку з науково-технічними трансформаціями, розвитком інформаційного суспільства, змінами у сфері знань, технологій організації виробництва, суспільного життя. Питання неформальної та додаткової освіти дорослих досліджували У. Еко, Ф. Аквінський (Італія); О. Ройтблат (Росія); Ф. Пьогглер (Німеччина); М. Ноулз, Е. Ліндеман, С. Брукфільд, Ш. Мерріам, Д. Мезіров, Ф. Кумбс, С. Брукфільд (США); Р. Брокет, П. Крос (Канада); П. Джарвіс, А. Роджерс (Англія); Л. Турос (Польща) та інші.

Актуальність вказаного напрямку досліджень, недостатня вивченість проблеми розвитку неформальної освіти зумовили вибір теми дисертаційного дослідження „Неформальна освіта в розвинених країнах Євросоюзу (на прикладі Італії)”.

Метою дослідження є визначити особливості організації неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу на прикладі Італії, обґрунтувати її напрями, організаційні форми і методи задля застосування європейського досвіду в умовах реформування освіти в Україні.

Завдання дослідження:

1. Визначити суть, передумови та філософські засади розвитку неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу на прикладі Італії;

2. Виокремити головні етапи, тенденції становлення та розвитку неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу;

3. Висвітлити зміст основних концепцій, підходів, розкрити типи, форми і методи неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу;

4. Здійснити якісний аналіз практичного досвіду організації неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу;

5. Обґрунтувати практичні рекомендації організації й розвитку неформальної освіти в Україні.

Об'єкт дослідження – неформальна освіта в розвинених країнах Євросоюзу.

Предмет дослідження – організація неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу.

Наукова новизна і теоретичне значення дослідження полягають у тому, що в ньому вперше здійснено комплексний аналіз основних проблем і тенденцій організації розвитку неформальної освіти в розвинених країнах; доповнено та поглиблено теоретичні відомості про розвиток неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу; вирішено актуальне наукове завдання, яке полягає в теоретико-методологічному обґрунтуванні впливу європейського врядування на європеїзацію державного управління в Україні; розроблено рекомендації щодо творчого застосування європейського досвіду в Україні [6].

Розширення застосування неформальної освіти може бути корисним: а) для суспільства в цілому (сприяння демократизації, розвитку громадянського суспільства, громадської активності та лідерства; вирішення проблеми дозвілля молоді та осіб похилого віку); б) для формальної освіти (можливість гнучко та швидко реагувати на потреби ринку праці та послуг, задовольняючи вимоги учнів, робітників та роботодавців і доповнюючи освітні пропозиції; зростання мотивації учасників навчально-виховного процесу, їх особистісної зацікавленості); в) для учасників (можливість самовдосконалення та виховання самооцінки; розвиток громадянських навичок; виховання почуття причетності, солідарності; оптимальне поєднання свободи і відповідальності; можливість самостійного вибору часу, місця, тривалості навчання).

Практичне значення роботи полягає у концептуальному збагаченні педагогічної теорії і практики навчання та освіти дорослих, подальшій розробці ідей неформальної освіти, виокремленні головних напрямів, форм і методів організації сучасної неформальної освіти, що має важливе значення для ефективного впровадження і розвитку неформальної освіти в Україні. Результати дослідження можуть бути використані під час укладання навчальних програм із дисциплін педагогічного циклу, при підготовці підручників, навчальних посібників для вищих навчальних закладів різних рівнів акредитації, а також бути корисними студентам, магістрантам і аспірантам у процесі виконання дипломних, магістерських і дисертаційних робіт з педагогічної та гендерної проблематики.

Висновки:

- зроблено аналіз літературних джерел з проблеми дослідження. Виявлено недостатність вивчення проблеми розвитку неформальної освіти.

- визначено мету, завдання, об'єкт, предмет, наукову новизну, теоретичне і практичне значення наукового дослідження на тему: «Неформальна освіта в розвинених країнах Євросоюзу (на прикладі Італії)»;

- сформульовано наукову новизну, теоретичне і практичне значення дослідження.

Перспективи подальших досліджень. В подальшому необхідно визначити суть, передумови та філософські засади розвитку неформальної освіти в розвинених країнах Євросоюзу на прикладі Італії.

Список використаних джерел:

1. Електронні ресурси бібліотеки В.І. Вернадського [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://nbuv.gov.ua/node/554>
2. Неформальна спільність і формування засад самоорганізації суспільства (на матеріалі українського бароко) [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://referatu.net.ua>
3. Можливості системи дистанційної підтримки [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://disted.edu.vn.ua>
4. Книги та підручники з історії України та всесвітньої історії [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://history.vn.ua>
5. Жуліна Є. Європейські системи оплати праці [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://cozap.com.ua>
6. Горук Н.М. Проблеми неформальної освіти жінок у США: автореф. дис. ... канд. пед. наук : 13.00.01 / Н. М. Горук ; Дрогоб. держ. пед. ун-т ім. І. Франка. — Дрогобич, 2011. — 21 с.
7. Образование и наука XXI века [Електронний ресурс] – Режим доступу : <http://www.rusnauka.com>

The author of the article the purpose, objectives, object, object, scientific novelty, theoretical and practical importance of scientific research on “Informal education in developed EU countries (for example Italy).” The study is to determine the characteristics of non-formal education in developed EU countries the example of Italy, study its trends, organizational forms and methods for applying the European experience in terms of educational reform in Ukraine.

Key words: development, non-formal education, pedagogical problem the EU.

Отримано: 6.05.2016

УДК 796.422.16:612.3

В.В. Ліщук, А.Б. Ладияк

ФАРМОКОЛОГІЧНЕ ВИПРОБУВАННЯ БІОЛОГІЧНО АКТИВНОЇ ДОБАВКИ L-КАРНІТИН НА ЕТАПІ СПОРТИВНОГО ВДОСКОНАЛЕННЯ З МАРАФОНСЬКОГО БІГУ

У статті розглядаються особливості застосування нового комбінованого препарату L-Карнітин (порівняно з екстрактом левзеї сафраловидної, вітамінами Е і С, а також квітковим пилком) для підвищення фізичної працездатності і витривалості бігунів-марафонців. Автор пропонує використовувати препарати рослинного походження, фітоекцистерони, які є реальною альтернативою допінга.

Ключові слова: функціональний стан, фізична працездатність спортсмена, ситуаційний характер, періоди учбово-тренувального процесу.

Актуальність. Науково обгрунтовано і підтверджено практичними дослідженнями ідеї корекції чинників, які лімітують спортивну працездатність за допомогою не допінгових речовин, у тому числі адаптогенів рослинного і тваринного походження, в даний час є особливо актуальною і запитаною. Кінцева мета її полягає в розробці, вивченні і найшвидшому упровадженні нових біологічно активних речовин, що підвищують працездатність і витривалість людського організму, як в спорті вищих досягнень, так і інших видах діяльності людини, зв'язаних не тільки з суміжними фізичними навантаженнями, але і вимагаючи постійної, високої концентрації уваги.

Звідси, однією з найактуальніших приватних задач спортивної фармакології є пошук і розробка нешкідливих для організму ефективних недопінгових, володіючих вираженою анаболічною активністю, препаратів. Використовування препаратів, що позитивно впливають на білковий баланс організму спортсменів в умовах